

Príhovor kapitána

Vážení členovia posádky lode Lady Bug, hrdinskí a vytrvalí námorníci, ktorí prekonali nástrahy Atlantiku a zdolali ešte donedávna nepredstaviteľné vzdialenosti, hovorím k Vám s vážnosťou a úctou kapitána, ktorému leží Váš osud na pleciach.

Ako isto viete, doplávali sme k pobrežiu neznámej pevniny. Nevieme, čo nás tu čaká, ani to, či sa odtiaľto ešte niekedy vrátíme živí.

Dlhé dni sme čakali na výkrik zo stožiarového koša, ktorým by jeden z nás ohlásil zem na obzore. Ten deň prišiel len nedávno.

Vyslali sme posádku, ktorá preskúmala pobrežie a zdá sa, že ide o rovinatú krajinu pri ústí dvoch riek. Pozrite si mapu, ktorú sa jej podarilo vytvoriť. Po svojej ľavici vidíme zalesnenú pevninu, napravo močiare. Pred nami leží malý ostrov. Nemáme čas nazvyš. Zakotvíme a pokúsime sa hlbšie preskúmať vnútrozemie tohto Bohom zabudnutého kúska Zeme.

Otázka znie, kde vybudujeme osadu, v ktorej prežijeme prvé roky číhajúceho nebezpečenstva a ktorá sa neskôr stane základom pre mesto, z ktorého budeme pre naše Veličenstvo spravovať širšie okolie.

Ktoré miesto je pre založenie osady najlepšie? Ako kapitán by som mal urobiť toto rozhodnutie sám, svedomie mi však nedovolí opomenúť aj Vašu voľbu. Preto prosím, hlasujme! Nech nám v našom spoločnom rozhodnutí pomáha milosrdný Boh!

Váš kapitán Kirk

